

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Ямбол, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков
Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Ж. П. И.
като разглежда докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20242300600054 по описа за 2024 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е по реда на Глава XXI от НПК.

Инициирано е по жалба на подс. М. Д. П., гражданин на *****, депозирана чрез служебно назначения му защитник – адвокат от АК Ямбол, срещу Присъда № 20/05.02.2024 г., постановена по НОХД № 1067/2023 г. по описа на Районен съд Ямбол.

С присъдата, подс.П. е признат за виновен в това, че на **.*.**** г., около 11.20 часа, по път III-707, км.21+400м., с посока на движение от с. *****, обл. Ямбол, към с. *****, обл. Ямбол, е управлявал моторно превозно средство - товарен автомобил марка „*****”, модел „*****”, с ***** рег. № *****, след употреба на наркотични вещества - метамфетамин (MET), установено по надлежния ред с техническо средство „Drager Drug Test – 5000“, с инвентарен номер ARJM 0045, с тестова касета REF 3706091, LOT ARRM-0961, проба № *****, със срок на годност до 05.2024 г., поради което и на основание чл.343б, ал.3 вр. чл.54 от НК е осъден на една година лишаване от свобода и на глоба в размер на 500 /петстотин/ лева.

На основание чл.66, ал.1 от НК така наложеното наказание лишаване от свобода е отложено за изпълнение за изпитателен срок от три години.

На основание чл.343г от НК на подсъдимия е наложено и наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от една година.

На основание чл.343б, ал.5 от НК подсъдимият М. Д. П. е осъден да заплати в полза на държавата сума в размер на 18 830.60 лв. представляваща равностойността на товарен автомобил марка „***** **”, модел „*****”, с ***** рег. № *****, послужил за извършване на престъплението по чл.343б, ал.3 от НК.

На основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият е осъден да заплати направените по делото разноски общо в размер на 927.60 лв., вносими в приход на Републиканския бюджет и по сметката на ОД на МВР-Ямбол, както и сумата от 85.85 лв. в полза на бюджета на съдебната власт и по сметката на ЯРС.

С присъдата, районният съд се произнесъл и по отношение вещественото доказателство по делото – тестова касета REF 3706091, LOT ARRM-0961, като разпоредил същото като вещ без стойност да бъде унищожено.

В подадената жалба се сочи неправилност на присъдата на районният съд, аргументирана с твърдение за съществено нарушение на правата на подсъдимият, т.к. поради липса на преводач в хода извършената му проверка за употреба на наркотични вещества, същият не е разбирал процедурата, приложена по отношение на него. Претендира се отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна такава.

Участващият по делото прокурор от ОП Ямбол оспорва основателността на въззивната жалба и моли съда да я остави без уважение и да потвърди атакуваната осъдителна присъда като правилна, обоснована и справедлива.

В съдебно заседание въззивникът – подс.П. чрез своя служебно назначен защитник поддържа въззивната жалба по изложените в нея съображения. Защитникът пледира за отмяна на присъдата и постановяване на нова такава, с която подсъдимият да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение поради нарушена процедура по установяване на употребата на наркотични вещества предвид липсата на преводач по време на проверката.

Съдът, след като се запозна с изложеното във въззивната жалба, доводите на страните и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност доказателствата, след цялостна проверка на атакуваният съдебен акт и в съответствие с правомощията му по чл.313 и сл.от НПК, констатира от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, имащо право и интерес от обжалване и в срока по чл.319, ал.1 от НПК, а разгледана по същество се преценила като неоснователна, поради следните съображения:

Настоящият състав намира, че решаващият съд е извършил цялостен и задълбочен анализ на доказателствата по делото, като обективно, всестранно и пълно е изяснил фактическата обстановка по същото, като това и не се оспорва в изложението в жалбата. При доказателствения анализ първоинстанционният съд е спазил изискванията на формалната и на правната логика. Мотивите към проверявания съдебен акт са аналитични и убедителни, като за установяването на фактическите положения районният съд в

съответствие с изискването по чл.107, ал.3 от НПК е обсъдил всички допустими и необходими за това доказателства и е посочил подробно и обективно кои от тях кредитира и кои не, като е изложил и аргументи в тази посока. Съдът е отговорил и на всички възражения и доводи, наведени от страните. Мотивите на районния съд се споделят и от настоящата инстанция. Първият съд е посочил установените обстоятелства и въз основа на кои доказателствени материали са установени. Спорът е обособен единствено относно правна страна по делото и дали правилно е разрешен от първоинстанционния съд. Въззивната инстанция като извърши и собствена преценка на събрания доказателствен материал в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд намира, че не се налагат различни изводи по фактите и обосновано са приети фактическите обстоятелства, поради което намира за ненужно да ги преповтаря.

При правилно изяснена фактическа обстановка и на базата на анализ на събраните по делото доказателства, решаващият съд е достигнал до законосъобразни и обосновани правни изводи, като е приел, че подсъдимият М. Д. П. е осъществил както от обективна, така и от субективна страна престъпния състав по чл.343б, ал.3 от НК, т.к. на **.**.**** г., около 11.20 часа, по път III-707, км.21+400м., с посока на движение от с. *****, обл. Ямбол, към с. *****, обл. Ямбол, е управлявал моторно превозно средство - товарен автомобил марка „*****“, модел „*****“, с ***** рег. № *****, след употреба на наркотични вещества - метамфетамин (MET), установено по надлежащия ред с техническо средство „Drager Drug Test – 5000“, с инвентарен номер ARJM 0045, с тестова касета REF 3706091, LOT ARRM-0961, проба № *****, със срок на годност до 05.2024 г.

Аргументите на РС в тази насока са правилни и обосновани, поради което въззивният съд ги споделя напълно. От събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин както авторството на извършеното престъпно деяние, така и факта, че подсъдимият е управлявал на **.**.**** г. около 11:20 ч., по път III-707, км.21+400м., с посока на движение от с. *****, обл. Ямбол, към с. *****, обл. Ямбол, МПС след употреба на метамфетамин. Последните са високорискови наркотични вещества.

От субективна страна, деянието е извършено с пряк умисъл, при съзнаване от подсъдимия на общественотоопасния му характер и последици и тяхното целене.

Съдът прецени като неоснователно възражението на защитника, че районният съд при постановяване на осъдителната си присъда не е взел предвид допуснатото в хода на административното производство съществено нарушение на процесуалното право на подсъдимия на защита, т.к. на същият не бил осигурен преводач нито при първоначалната проверка с дрегер, нито при отвеждането му за изследване в медицинското заведение, което от своя страна довело до невъзможност П. да разбере за какво е задържан и в какво нарушение е обвинен. Последното не кореспондира с кредитираните от съда с доверие показания на свидетелите И. И., А. С., И. Д. и Д. Р.. От същите е видно, че на подсъдимият е бил осигурен преводач от български език на ***** език и обратно, който чрез телефонна връзка му е разяснявал случващото се както по време на проверката, така и при отвеждането му в медицинското заведение за изследване на проби кръв и урина. Отделно, проверяващите

свидетели-полицейски служители са разговаряли с подсъдимия на английски език. От показанията на посочените свидетели се установява категорично, че от поведението на подсъдимия е било видно, че е разбирал какво го питат, какво му се разяснява и каква проверка се извършва. Това, че подсъдимият ясно е разбирал за какво е задържан и в какво се изразява осъществяваната му проверка, се доказва по безспорен начин и от обясненията му. С оглед на това съдът приема, че тази теза на защитата и на подсъдимия е защитна такава и се дължи на стремежа на П. да оневини собственото си виновно поведение и да избегне налагане на наказание.

Относно вида и размера на наложените наказания на подсъдимия:

За извършеното престъпление по чл.343б, ал.3 от НК са предвидени две кумулативни наказания лишаване от свобода от една до три години и глоба от 500 до 1500 лева. При определяне вида и размера на наказанията на подсъдимия, районният съд е отчел всички налични смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и правилно е стигнал до извода, че наказанията следва да бъдат определени при условията на чл.54, ал.1 от НК, т.к. не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, така че и най-лекото предвидено в закона наказание да се явява несъразмерно тежко с извършеното. Разпоредбата на чл.54, ал.2 от НК постановява, че смекчаващите отговорността обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите – на по-тежко. Двете съдебни инстанции отчитат в случая превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, което позволява наказанията да бъдат определени в минималния предвиден в закона размер от 1 година лишаване от свобода и 500 лева глоба.

Съдът намира, че не са налице основания за намаляване размера както на наложените наказания лишаване от свобода и глоба, така и на размера на наказанието по чл.343г от НК - лишаване от право на управление на МПС, правилно определен за срок от една година.

Според контролния съд, така определеното наказание лишаване от свобода с приложението на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК при предвидения в същата срок от три години, се явява справедливо и съответно на целите, визирани в чл.36 от НК.

С оглед на изложеното въззивният съд прецени, че така наложените наказания са справедливи и напълно съответстват на степента на обществената опасност на деянието и на личността на извършителя, поради което не са налице основания за тяхното изменение.

Правилно и обосновано, първият съд е приложил разпоредбата на чл.343б, ал.5 от НК и е осъдил подс.М. Д. П. да заплати в полза на държавата сумата в размер на 18 830.60 лв. представляваща равностойността на товарен автомобил марка „***** **”, модел „*****”, с ***** рег. № *****, послужил за извършване на престъплението по чл.343б, ал.3 от НК, доколкото по делото са налице данни, че подсъдимият не е собственик на същия.

Не се констатира неправилност на присъдата и в частта относно разпореждането с веществените доказателства, както и в частта за разноските, като последните с оглед изхода на делото са поставени в тежест на подсъдимия.

Водим от горното и след като на осн.чл.314, ал.1 от НПК провери правилността на присъдата изцяло, въззивният съд намира, че същата следва да бъде потвърдена като правилна, обоснована, справедлива и постановена при спазване на процесуалните правила.

Ето защо и на осн.чл.338, вр.чл.334, т.6 от НПК, Ямболски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 20/05.02.2024 г., постановена по НОХД № 1067/2023 г. по описа на Районен съд Ямбол.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____